

Határtalanul! kirándulás Mátyás király nyomában Erdélyben

A Tóparti Gimnázium és Művészeti Szakgimnázium 11.C és 11.A osztályos tanulóiként a Határtalanul! program keretében 2017. október 28. és november 1. között erdélyi tanulmányúton vettünk részt.

Az utazás első napján elsőként Aradon álltunk meg azért, hogy megnézzük a Szabadság-szobrot, és felkerestük az aradi vértanúk vesztőhelyén álló obeliszket, ahol verssel és koszorú elhelyezésével tisztelegtünk a kivégzett tábornokok emléke előtt. Következő megállónk a máraiaradnai kegytemplom volt, itt megismertük a templom és a csodatévő szentkép történetét. Egy kis testmozgás következett ezután: felkapaszkodtunk Solymos várának romjaihoz, ahonnan pazar kilátásunk nyílt a Maros völgyére, hála a szép őszi időnek. Tovább haladva Marosillyén is megálltunk egy rövid időre azért, hogy megtekintsük Bethlen Gábor fejedelem szülőházát. Fáradt csapatunk épp vacsoraidőre érkezett meg Dévára, ahol a Dévai Szent Ferenc Alapítvány vendégházában szálltunk meg. Alkalmunk nyílt arra, hogy megismerkedjünk az ott nevelkedő gyerekekkel, és átadtuk az alapítványnak gyűjtött étel- és ruhaadományainkat. Az esti szüreti multságba is meghívást kaptunk, ahol a vállalkozó kedvűek együtt mulattak a dévai gyerekekkel.

A második nap reggelén álmos csapatunknak nem kellett messze gyalogolnia: szállásunktól pár száz méterre volt a felvonó állomása, mely felvitt minket Déva várához. Körbejártuk a szépen helyreállított várat, felidéztük Kőműves Kelemen balladáját, kiselőadást hallgattunk a vár történetéről, majd buszba szálltunk, és Vajdahunyadra utaztunk. Útközben felidéztük a kenyérmezei és a piski csata eseményeit is, melyek ezen a környéken zajlottak. Vajdahunyadon megtekintettük a Hunyadi-család által építtetett várkastélyt, mely ma főleg filmforgatások helyszínéként ismert. Buszba szállva útnak indultunk Szászföld felé, ahol megnéztük az UNESCO világörökség részét képező kelneki erődtemplomot, majd továbbmentünk Nagyszeben városába. Itt körbejártuk a város nevezetességeit, és közben aggódalmasan kémleltük az időjárást: tudtuk, hogy viharos erejű szél közeledik felénk. Az előrejelzés be is következett, de a tomboló szél már a buszban találta csapatunkat, és szerencsésen megérkeztünk Alvincra, esti szálláshelyünkre.

A harmadik nap reggelén téli hidegre és havas hegycsúcsokra ébredtünk. A kiadós reggeli után megnéztük a Martinuzzi-kastély romjait, majd Gyulafehérvárnak vettük az irányt, ahol sétáltunk a várban, majd a székesegyházban tisztelegtünk Hunyadi János síremléke előtt. A székesegyház az erdélyi fejedelmek temetkezőhelye volt, itt található többek között Izabella királyné, János Zsigmond, síremléke is. Folytattuk utunkat Nagyenyedig, ahol megemlékeztünk az 1849-es népiirtás áldozatairól, majd megnéztük a vártemplomot, és bementünk a nagy hírű református kollégium udvarára is, ahol ma is áll két fűzfá Jókai elbeszélésére emlékeztetve. Az Aranyos-folyó völgyében haladva Torockó érintésével jutottunk el a Tordai hasadékhöz, ahol rövid

időre úgy tűnt, hogy mellénk áll az időjárás: gyönyörű napsütésben kezdtük meg túránkat a hasadéokban, ám sajnos a sziklák közé érve nagyon lehűlt az idő. Ennek ellenére teljesítettük a kitűzött célt, és megérte a látvány, hiszen ebben az évszakban csodálhattuk meg leginkább a sziklafal szépségét, mivel nem takarták el a fák és bokrok lombjai. A túra után a Tordai sóbánya következett, ahol megismerkedtünk a bánya történetével, majd felfedeztük az itteni szórakozási lehetőségeket: a bátrabbak a csónakázást is kipróbálták. A bánya kellemes klímája után a felszínen havas eső és hóvihár fogadott minket, buszunk ennek ellenére rendben megérkezett esti szálláshelyünkre, Kolozsvárra. A szobák elfoglalása után megvacsoráztunk, és izgalommal vártuk a következő napot, a partneriskolával való találkozást.

A negyedik nap reggelén tehát buszba szálltunk, és a reggeli csúcsforgalomban átküzdve magunkat a városon megérkeztünk az Onisifor Ghibu Elméleti Líceum épületéhez, ahol nagyon kedvesen fogadtak minket. Elsőként kölcsönösen bemutatuk egymásnak iskolánkat, ezt követően Hunyadi Mátyás történelmi jelentőségéről mutattunk be kiselőadást az erdélyi diákoknak. A hangulat oldására a kolozsváriak tréfas csapatépítő játékokkal készültek. A kezdeti tartózkodás levetkezése után a hangulat gyorsan emelkedett, és szívesen maradtunk volna tovább is, de természetesen a városnézést sem szerettük volna kihagyni. A városnézéshez három csoportra osztottak minket, minden csoportot helyi diákok kísérték egyik helyszínről a másikra. Az egyes helyszíneken az ott várakozó diákok ismertették velünk a nevezetességekkel kapcsolatos tudnivalókat. Utunk szempontjából ezek közül Hunyadi Mátyás kolozsvári szülőháza volt különös jelentőségű. Mátyás személye, élete az, ami összekapcsolja a két várost: Kolozsváron született, majd Székesfehérváron koronázták királlyá, és itt temették el. Miután bejártuk a várost, egy közeli tanyán lovasíjász bemutatón vettünk részt, ahol megismerkedtünk a könnyűlovas harcmodor sajátosságaival. Magyarvistán zártuk az együtt töltött napot, ahol a tájházban megcsodáltuk a hagyományos kalotaszegi tisztaszoba berendezését, és a rendkívül díszes viseletet. A magyarvistai hagyományőrző néptáncsoport tagjai egy rövid bemutatót követően jó hangulatú táncbálat tartottak nekünk, mely után megköszöntük a vendéglátást és elbúcsúztunk a kolozsvári diákoktól.

Kirándulásunk utolsó napján hazafelé a Királyhágón keresztül hagytuk el a történelmi Erdély területét. Nagyszalonta volt utolsó állomásunk, ahol Arany János szobránál verssel és koszorúval emlékeztünk a Toldi-trilógia, a balladák és az Öszikék verseinek 200 évvel ezelőtti szerzőjére. Megnéztük az Arany János Múzeum kiállítását is, ahol rendkívül élvezetes tárlatvezetés során – az osztály tanulóinak közreműködésével – idéztük fel a költő élettörténetét.

Nagyon örülünk, hogy lehetőséget kaptunk az utazásra, mivel így megismerkedhettünk Erdély nevezetességeivel, és gyarapíthattuk történelmi és irodalmi ismereteinket.